گفت‌وگوی «جوان» با حسن تفتیان دونده المپیکی کشورمان

ذهن برنده نفر برنده را تعیین می‌کند

گفت‌وگو
سعید احمدیان

حسن تفتیان یکی از تک ستاره‌های دوومیدانی ایران است؛ رشته‌ای که با وجود پر مدال بودن برنامه‌ای برای استعدادیابی و توجه به این رشته در سیستم مدیریتی ورزش ایران دیده نمی‌شود. تفتیان که رکورددار دوی صد متر ایران و سریع‌ترین مرد ایران است، تابستان امسال سهمیه المپیک توکیو را کسب کرد. تفتیان در گفت‌وگو با «جوان» درباره آخرین شرایطش و برنامه‌های آماده‌سازی جهت حضور در المپیک توکیو صحبت کرده است.

■■■

هشت‌ماه به المپیک مانده، اوضاع حسن تفتیان چطور است، گویا هنوز نتوانسته‌اید طبق برنامه‌ای که برای آماده‌سازی تنظیم کرده‌اید، تمرین کنید. این نگرانتان نمی‌کند؟

یکی از اردوهایی که در برنامه داشتم لغو شد و یک اردوی دیگر را هم با توجه به اینکه مربی نداشتم، تنها در مشهد تمرین کردم و حالا از اول بهمن طبق برنامه‌ریزی‌ها اردوی من شروع می‌شود تا با توجه به مسابقات مهم دوومیدانی قهرمانی داخل سالن جهان که اسفند ماه برگزار می‌شود، همه چیز به خوبی پیش برود. در این زمینه سه‌شنبه هفته گذشته جلسه‌ای با مسئولان فدراسیون دوومیدانی داشتم که جلسه مثبتی بود و صحبت‌هایی درباره مربی‌ام، برنامه‌های آماده‌سازی و همچنین مسابقاتی که باید تا المپیک شرکت کنم، مطرح شد.

لغو یک اردو و برگزاری اردوی دیگر بدون مربی به نظر می‌رسد سبب شده است از برنامه آماده‌سازی‌تان برای المپیک عقب بیفتید.

قطعاً، این اتفاقات خیلی در روند آماده‌سازی من تأثیر دارد، به خصوص که اولین برنامه‌ای که برای آماده‌سازی باید مشخص می‌شد، تکلیف مربی بود و این مربی بود که باید برای اردوها و مسابقاتی که شرکت می‌کنم، برنامه‌ریزی می‌کرد. هر چند اردوها عقب افتاد و دیر شد اما با توجه به شرایطی که وجود دارد، نمی‌شد دست روی دست بگذاریم و هیچ کار نکنیم، ترجیح دادم فعلاً تنها تمرین کنم، مطمئناً آن کارایی و کیفیت لازم را نسبتاً پایین می‌آورد اما اتفاقی بود که افتاد و امیدوارم پس از این شرایط بهتری برای آماده‌سازی تا المپیک داشته باشم.

درباره اونتانون گای مربی فرانسوی‌تان صحبت می‌کنید؟ مربی‌ای که گویا خیلی به او اعتقاد دارید و در مصاحبه‌تان به او لقب کی‌روش دوومیدانی داده بودید.

ایشان یکی از بهترین مربیان در دوهای سرعت است و کارنامه درخشانی دارد و رکورد ۹ ثانیه و ۸۶ صدم ثانیه را شاگرد وی ثبت کرده که رکورد اروپاست. نزدیک به ۲۵ سال است در سطح قهرمانی جهان و المپیک در سطح تیم ملی فرانسه مربیگری می‌کند و یک مربی کاملاً رزومه‌دار است. شش ماه بعد از المپیک ریو همکاری‌ام را با این مربی شروع کردم و در این مدت نتایج خیلی خوبی گرفتم، این در حالی بود که به صورت مقطعی زیر نظر ایشان کار و زمان زیادی را در طول سال دور از این مربی و تنها تمرین کردم. با این حال در همین مقطع کوتاه خیلی چیزها یاد گرفتم و خیلی چیزها عوض شد و شرایط بسیار خوبی پیدا کردم و این مسئله از نتایج و رکوردهایی که در چند سال اخیر به دست آوردم کاملاً مشخص است. با این مربی برای المپیک هم هدف و برنامه مدون و مشخصی دارم که البته ابتدا باید شرایط قرارداد این مربی مشخص شود تا ایشان بتواند کار را پیش ببرد.

مرداد امسال در مسابقات لیگ الماس در پاریس توانستید سهمیه المپیک بگیرید، مسابقاتی که با هزینه شخصی هم شرکت کرده بودید، این در حالی است که فدراسیون دوومیدانی از شما حمایت نکرد، چرا این اتفاق افتاد؟

بعد از مسابقات قهرمانی آسیا که اردیبهشت امسال برگزار شد و آسیب دیدم متأسفانه فدراسیون دوومیدانی یک جبهه کاملاً منفی در قبال من گرفت و تصمیم‌گیری‌شان بر این بود که من مربی خارجی و نه اردوی خارجی داشته باشم. دلیلشان این بود که نیازی به اردوی خارجی نیست و من در سطح کسب سهمیه المپیک نیستم و با وجود رزومه و کارنامه‌ای که داشتم متأسفانه مسئولان وقت فدراسیون، بحث‌های غیرحرفه‌ای داشتند. من هم تصمیم گرفتم به این مسائل حاشیه‌ای ورود نکنم و چند جلسه هم گذاشتیم اما دیدیم مدیران وقت فدراسیون اهداف دیگری را دنبال می‌کنند. من هم ترجیح دادم کارم را انجام دهم و تمریناتم را با مربی فرانسوی در این کشور با هزینه شخصی برگزار کردم، در این اردو در چند مسابقه تدارکاتی شرکت کردم و هر مسابقه رکوردهایم بهتر می‌شد. در دومین اردو توانستم یک سال قبل از المپیک، کسب سهمیه کنم.

با وجود چنین مسائلی با توجه به کسب سهمیه حضور در توکیو، دومین حضورتان در المپیک محسوب می‌شود، رؤیا و هدف حسن تفتیان در المپیک ۲۰۲۰ چیست؟

المپیک میدان خیلی بزرگی است و نتیجه گرفتن در این رقابت‌ها بسیار سخت است و احتیاج به یکسری امکانات و هزینه دارد و این کار من را در رشته صدمتر دوومیدانی بیشتر می‌کند. توجهات به این رشته با توجه به اینکه مهم‌ترین مسابقه المپیک است، زیاد است و برای همین کار من سخت‌تر شده است. همین که ورودی را کسب کرده‌ایم و جزو کشورهایی هستیم که سهمیه این رشته پرتوجه را به دست آورده‌اند، خیلی خوب است. در المپیک ریو یک مرحله جلوتر رفتم و برای اولین بار بود که یک دوومیدانی کار ایرانی به نیمه نهایی می‌رسید. این اتفاق خوبی بود که هم من و هم دوستانم را خوشحال کرد. با این حال هم خودم و هم دوستداران دوومیدانی انتظار ندارند که صعود دوباره به نیمه نهایی رشته صد متر المپیک پایان کار من باشد و انتظار هست که یک اتفاق جدید در توکیو بیفتد و نتیجه بهتری از المپیک ریو کسب کنم. تمام تلاشم را می‌کنم که این اتفاق بیفتد.

در صحبت‌هایی که بعد از پایان کارتان در المپیک ریو داشتید، انگار از نتیجه‌ای که به دست آورده بودید راضی نبودید و اشاره کرده بودید که جو ورزشگاه تمرکزتان را به هم زده است. حال با توجه به تجربه المپیک گذشته، به نظر می‌رسد در توکیو راحت‌تر و با تمرکز بیشتری مسابقه بدهید.

داشتن تجربه المپیک و اینکه سختی کار در این مسابقات بزرگ را درک کرده‌ام خیلی خوب است. البته وقتی شما یک دوره در المپیک یک نتیجه خوب گرفته‌اید، در دوره بعد انتظارات از شما بیشتر است و این کار من را سخت‌تر می‌کند.

علاوه بر تجربه‌تان در المپیک، در کنار یوسین بولت، ستاره دوی صد متر جهان هم دویده‌اید. چه درس و تجربه‌ای از رقابت در کنار بزرگان دوومیدانی دنیا گرفته‌اید که به روند موفقیت‌تان کمک کرده است؟

مسابقات زیادی اعم از جهانی و المپیک را در حضور بولت تجربه کرده‌ام اما در سه مسابقه بود که در یک خط استارت کنار بولت دویدم، در ورلد چلنگ چک کنار هم دویدیم که بولت اول شد و من سوم. اتفاقی که خیلی برای من تأثیرگذار بود و خیلی وقت است به آن فکر می‌کنم و از آن درس گرفتم مربوط به مسابقات جهانی ۲۰۱۵ چین بود که من به نیمه نهایی صعود کردم. در نیمه نهایی بولت در خط استارت تعادلش را از دست داد و نزدیک بود زمین بخورد و ممکن بود حتی به فینال صعود نکند. این فشار روانی و جسمانی خیلی زیادی روی بولت آورد، از طرفی جاستین گاتلین هم آماده‌تر بود اما در نهایت این بولت بود که برنده مسابقه شد و توانست با وجود قدرت بیشتر جسمانی حریفانش مانند گاتلین از نظر ذهنی و روانی طوری عمل کند که نفر اول شود و این یک درس بزرگ برای من بود که ذهن برنده، نفر برنده را مشخص می‌کند و این را بولت در این مسابقات ثابت کرد.

بحث را به دوومیدانی ایران ببریم، دوومیدانی یکی از رشته‌های پر مدال در المپیک و بازی‌های آسیایی است اما در ایران توجهی چه از نظر زیرساختی و چه نرم‌افزاری به این رشته نمی‌شود و این سبب شده است تنها تک ستاره‌هایی مانند شما و احسان حدادی در دوومیدانی چهره شوند. چه کار کنیم که از تک ستاره‌ها خارج شویم و به سمت ستاره‌سازی برویم؟

پاسخ به این سؤال جای بحث زیادی دارد که از استعدادیابی گرفته تا حفظ سرمایه‌های فعلی دوومیدانی را دربرمی‌گیرد. بخواهم منطقی‌تر صحبت کنم باید بگویم ما حتی نتوانسته‌ایم المپیکی‌های دوره قبل و قهرمانان تیم ملی را به مدت چهار سال حفظ کنیم تا دوباره بتوانند سهمیه به دست آورند و برای ایران مسابقه بدهند. امیدوارم با توجه به پتانسیل بالایی که در ایران است، اهمیت بیشتری به رشته‌های پرمدال داده شود و سرمایه‌گذاری در این رشته‌ها قطعاً جواب می‌دهد.

با توجه به حضورتان در مسابقات متعدد جهانی، آسیایی و المپیک و آشنایی با سیستم دوومیدانی در کشورهای صاحب سبک، چه کار باید کنیم تا با یک برنامه بلندمدت بتوانیم در این رشته پرمدال در یک دهه آینده سهم بیشتری داشته باشیم؟

دوومیدانی یک رشته کاملاً زمانبر است و مانند برخی رشته‌ها نیست که یک ورزشکار با یکی دو سال کار بتواند به یک سطح برسد. من نزدیک ۱۴ سال است دوومیدانی کار می‌کنم و یک عقبه طولانی از تمرینات و مسابقات را سپری کرده‌ام تا به جایگاه امروز برسم. زیرساخت‌های دوومیدانی خیلی خیلی ضعیف است، در خیلی از شهرستان‌ها پیست تارتان نداریم، در شهر بزرگی مانند تهران ما تنها یک مجموعه دوومیدانی داریم که آن هم سالن وزنه مجهز را ندارد. دومین مورد که خیلی مهم است سرمایه‌گذاری روی مربیان ایرانی است و باید با انتقال دانش مربیان کشورهای صاحب سبک دنیا به مربیان داخلی و به روز شدن علمشان، بتوانیم از پتانسیل آنها در جهت تربیت دوومیدانی کاران استفاده کنیم. این می‌تواند در رده‌های پایه و در شهرهای دیگر که در تیم ملی نیستند، تأثیرگذار باشد. مورد دیگر دوومیدانی ایران برنامه مدون برای تربیت ورزشکار ندارد و در این مبحث در صنعت باشگاه‌داری با ضعف روبه‌رو هستیم و باشگاه‌ها وظیفه اصلی‌شان که جذب علاقه‌مندان دوومیدانی است را انجام نمی‌دهند، چون نظام باشگاه‌داری در دوومیدانی ایران اشتباه است و مدیران باشگاه تصور می‌کنند باید برای یکی دو ماه چند نفر را برای حضور در لیگ جمع کنند و بعد کارشان تمام می‌شود. باشگاه‌ها نه دفتر ثابتی دارند، نه در طول سال فعال هستند. تا وقتی این سیستم حاکم باشد، کارمان خیلی سخت است و مجبوریم روی تک ستاره‌ها و کسانی که خودشان به جایگاهی رسیده‌اند، حساب باز کنیم.

آرمینا صادقیان، تیرانداز المپیکی ایران در گفت‌وگو با «جوان»:

هدف‌گیری در المپیک، تلاش و تیر و تفنگ می‌خواهد!

گفت‌وگو
دنیا حیدری

دومین سهمیه تیراندازی را آرمینا صادقیان در رشته تفنگ بادی گرفت؛ بانوی جوان تیم ملی تیراندازی که یک سال و نیم قبل الهه احمدی، او را نابغه خوانده بود. همان تیرانداز جوانی که در سن نوجوانی با ۸۳ پله صعود در رنکینگ جهانی و ایستادن بر رده سیزدهم برترین تیراندازان جهان در رشته تفنگ بادی همه را متحیر کرد و حالا با انگیزه و روحیه‌ای بالا برای رفتن بر سکوی المپیک تمرین و تلاش می‌کند. سکویی که البته می‌گوید ایستادن روی آن غیر از تلاش بی‌امان نیازمند تجهیزات مناسب و حمایت مسئولان نیز است.

■■■

اولین بار ۹ ساله بودید که سلاح به دست گرفتید. چه چیزی آرمینا صادقیان را از بین آن همه رشته ورزشی به سمت تیراندازی کشاند؟

حس درونی‌ام با تیراندازی سازگاری خاصی داشت و این رشته به من آرامش می‌داد. رشته‌های بسیاری را امتحان کردم که شاید در هر کدام می‌توانستم به موفقیت‌های خوبی هم برسم اما روحیاتم با تیراندازی همخوانی بیشتری داشت و سرانجام انتخابم تیراندازی شد.

و دقیقاً ۹ سال بعد از اسلحه به دست شدن موفق به کسب سهمیه المپیک شدید؛ بزرگ‌ترین رویداد ورزشی که هر ورزشکاری آرزوی حضور در آن را دارد.

هیچ تلاشی بی‌نتیجه نمی‌ماند. من سال‌های زیادی برای رسیدن به این جایگاه تلاش کردم. ۹ سال است که تیراندازی می‌کنم و از سال ۹۳ عضو تیم ملی هستم. فکر می‌کنم دیگر زمان حضور در المپیک و تجربه این رویداد بزرگ ورزشی بود.

جام جهانی مونیخ فرصت خوبی برای کسب جواز حضور در المپیک بود. چه شد که این موفقیت به چند ماه بعد و مسابقات جام جهانی برزیل موکول شد؟

در مونیخ شانس زیادی برای کسب سهمیه داشتم اما هشت نفر به فینال راه یافتند و من با سه امتیاز کمتر نفر نهم شدم و متأسفانه از راه یافتن به فینال و کسب سهمیه باز ماندم، اما تجربه جام جهانی آلمان کمک زیادی کرد در آخرین جام جهانی که سهمیه المپیک توزیع می‌شد به هدفم برسم و بعد از مسابقات مونیخ به خوبی می‌دانستم در مسابقات بعدی سهمیه را خواهم گرفت. اما در برزیل تا آخرین تیر نمی‌دانستم به فینال راه یافتم. کار در برزیل سخت بود. البته رکوردم در آلمان یک نمره از برزیل بالاتر بود اما از آنجایی که برزیل آخرین جام جهانی برای توزیع سهمیه بود همه ورزشکاران تلاش می‌کردند در همان مسابقه سهمیه بگیرند تا کار به آخرین مسابقه و آخرین فرصت نکشد.

همین رقابت فشرده باعث شد تا لحظه آخر متوجه صعود به فینال نشوید؟

در برزیل سه راند برگزار می‌شد و من راند دوم نفر هشتم بودم. یعنی در راند سوم اگر یک نفر بیشتر می‌زد من نمی‌توانستم به فینال راه یابم. به همین دلیل تا آخرین تیر منتظر بودم ببینم که فینالیست می‌شوم یا نه. خصوصاً که در راند سوم تیراندازان خیلی خوبی بودند که هر کدام توان صعود به فینال را داشتند اما لطف خدا شامل حالم شد و توانستم با دست پر جام جهانی برزیل را ترک کنم.

اما نمی‌دانستید با راهیابی به فینال موفق به کسب سهمیه شدید.

بله. با توجه به اهمیت مدال بازی‌های جام جهانی سرمربی تیم تلاش کرد من متوجه این مسئله نشوم و تا لحظه آخر بجنگم، اما نیم ساعت قبل از فینال با چک کردن فینالیست‌ها متوجه شدم شش نفر در رقابت‌های قبلی سهمیه گرفتند و یکی از دو سهمیه‌ای که در فینال توزیع می‌شود به من رسیده است. با این وجود اما در فینال با همان حساسیت و استرس تیر زدم که اگر نمی‌دانستم به سهمیه دست یافتم می‌زدم. چون مدال جام جهانی هم ارزش بسیاری دارد.

از حسی که به وقت کسب سهمیه داشتید بگویید.

حس خوبی داشتم اما چون قبل از فینال بود نمی‌خواستم خیلی احساساتی شوم که این هیجانات مانع از تمرکزم در فینال شود. علاوه بر آن کسب سهمیه تازه اول راه بود نه به منزله پایان کار. هدف اصلی من نه راهیابی به المپیک که رفتن روی سکو در این رقابت‌ها بود و این موفقیت تنها یک پله بود که برای رسیدن به هدف اصلی پشت سر گذاشتم. پس خوشحالی را گذاشتم برای رسیدن به هدفی که به مراتب بزرگ‌تر است.

بعد از عدم راهیابی به فینال در مسابقات جاکارتا بود که الهه احمدی آرمینا صادقیان را یک نابغه خواند. فکر می‌کنید این نابغه بتواند در المپیک دنیا را شگفت‌زده کند؟

ایستادن بر سکوی المپیک آرزوی هر ورزشکاری است. من هم مثل همه دوست دارم پرچم پرافتخار کشورم را در بزرگ‌ترین رویداد ورزشی دنیا به اهتزاز درآورم اما تیراندازی رشته‌ای نیست که بتوان از قبل پیش بینی کرد. شما باید تا لحظه آخر برای ورود به فینال تلاش کنید و وقتی وارد فینال می‌شوید تازه جنگ اصلی برای کسب مدال آغاز می‌شود. من این را در جاکارتا فهمیدم؛ چرا که تا قبل از تیر آخر، من جزو مدالیست‌ها بودم و بعد از آخرین تیر چهارم شدم. البته این تجربیات می‌تواند در رویدادی چون المپیک کمک بزرگی برای کسب موفقیت باشد و من تمام تلاشم را می‌کنم تا در توکیو برای کسب بهترین نتیجه بجنگم و امیدوارم شرایط خوبی داشته باشم و بتوانم باعث افتخار کشورم شوم.

اما این تعاریف انتظارات را از آرمینا صادقیان بالا برده است.

می‌دانم اما به عنوان یک ورزشکار تنها روی کار و هدفم تمرکز و سعی می‌کنم فکر کنم که هیچ کس کوچکترین انتظاری از من ندارد تا با تمرکز بیشتری در میدانی چون المپیک تیر بزنم. خوب می‌دانم المپیک میدان بزرگی است و به همین دلیل بعد از کسب سهمیه به هر مسابقه‌ای به چشم تمرین برای المپیک نگاه می‌کنم تا در این مسابقه به خودم بگویم که من هزاران تیر برای حضور در المپیک زدم و روزها و هفته‌ها و ماه‌ها تمرین کردم و هیچ مشکلی برای رقابت با حریفان ندارم. برای من حتی فینال جام جهانی برزیل هم برای المپیک تمرینی بود.

تیراندازان ایران امسال رکورد جالب توجهی را در کسب سهمیه بجا گذاشتند و این انتظارات را از این رشته برای کسب مدال بالا برده است.

بله. ما تمام تلاشمان را می‌کنیم که با آمادگی کامل وارد المپیک شویم و یک نتیجه خوب بگیریم و بی‌شک این تلاش‌ها بی‌نتیجه نخواهد ماند و در المپیک می‌توانیم به نتیجه خوبی دست یابیم اما باز هم همه چیز بستگی دارد به روز مسابقه و اینکه چقدر بتوانیم در آن روز و شرایطی که داریم توانایی‌هایمان را با کنترل استرس و هیجاناتمان به نمایش بگذاریم و چقدر می‌توانیم با کاستن از خطاهای احتمالی، به یک نتیجه خوب و قابل قبول برای شاد کردن دل مردم دست یابیم.

به نظر می‌رسد یکی از بزرگ‌ترین مشکلات در این مسیر کمبود فشنگ و به روز نبودن سلاح‌هاست، به طوری که فاطمه کرم‌زاده گفته بود اگر اسلحه من را برای المپیک عوض کنند حتماً مدال می‌گیرم اما هزینه آن به قدری است که خودم از عهده تعویض سلاح بر نمی‌آیم.

مسلماً همین طور است. ورزشکاران دیگر کشورها به راحتی روزی ۳۰۰، ۴۰۰ فشنگ استفاده می‌کنند که همین مسئله باعث می‌شود در مسابقات تیرزدن برایشان راحت‌تر باشد، در حالی که ما با تعداد بسیار محدودی فشنگ تیر می‌زنیم و تمرین می‌کنیم و به همین دلیل شرایط مسابقه برای ما سخت‌تر است. این مسئله در خصوص به روز بودن سلاح‌ها و تجهیزات هم صدق می‌کند. تا اندازه‌ای بیشتر موفقیت تیراندازان به سلاح‌های آنها برمی‌گردد. هر چه سلاح‌ها بهتر و به روزتر باشند ورزشکار می‌تواند بهتر نتیجه بگیرد و قاعدتاً اگر سلاح‌هایمان تعویض و به روز شوند می‌توانیم به مراتب بهتر نتیجه بگیریم و رقابت بهتر و پایاپایی با حریفانی داشته باشیم که از لحاظ فشنگ و اسلحه هیچ گونه مشکلی ندارند. هرچند تا امروز با وجود تمام کمبودها و کاستی‌ها خودمان را ثابت کردیم.

در این اندک زمان باقیمانده تا المپیک چه انتظاری از مسئولان و مردم دارید؟

حمایت. تنها انتظاری که داریم حمایت است. ما تمام تلاش خود را می‌کنیم اما تنها سخت تمرین کردن ما نیست که می‌تواند مسیر را برای نیل به موفقیت هموار کند. با توجه به اینکه در اردوهای المپیک هستیم نیازمند توجه و حمایت بیشتری هستیم که در این صورت می‌توانیم باعث سرافرازی ایران عزیزمان در توکیو شویم. از مردم هم مثل همیشه می‌خواهیم ما را از دعای خیرشان محروم نکنند.

نوبت دوم

تمدید آگهی مزایده عمومی (مرحله چهارم)

شرکت تعاونی مسکن کارکنان آب منطقه‌ای استان گلستان - ابتدای جاده آق قلا در نظر دارد عرصه و اعیان زمین با بنای احداثی به شماره بیست هزار و صدو چهل و دو فرعی از دوازده اصلی بخش چهار حوزه ثبت ملک گرگان به مساحت (۳۵۳۱/۱) سه هزار و پانصد و سی و یک متر و ده سانتیمتر مربع واقع در گرگان گلشهر ۸ انتهای گل آرا ۱۳ سمت راست را از طریق مزایده عمومی به شرح مندرج در اسناد مزایده به اشخاص حقیقی و حقوقی به فروش می‌رساند.

۱	نام و نشانی مزایده گزار	شرکت آب منطقه‌ای گلستان- گرگان، ابتدای جاده آق قلا
۲	محل دریافت اسناد	گرگان، شرکت آب منطقه‌ای گلستان، شرکت تعاونی مسکن کارکنان
۳	مهلت دریافت اسناد	تا پایان وقت اداری روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۹۸/۱۰/۲۴
٤	زمان تحویل اسناد	تا پایان وقت اداری روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۸/۱۰/۳۰
۵	گشایش پیشنهادها	ساعت ۱۰:۰۰ صبح روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۹۸/۱۱/۱

هزینه چاپ آگهی به عهده خریدار می‌باشد و شرکت در رد یا قبول هر یک از پیشنهادها مختار است.
ضمنا جهت کسب اطلاعات بیشتر می‌توانید در ایام هفته و در وقت اداری با شماره تلفن ۳۲۶۲۷۸۸۳-۰۱۷ تماس حاصل نمائید.

روابط عمومی شرکت تعاونی مسکن آب منطقه‌ای گلستان

نوبت دوم

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان جهاد کشاورزی استان سیستان و بلوچستان

فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله‌ای

سازمان جهاد کشاورزی استان سیستان و بلوچستان در نظر دارد مناقصه زیر را از طریق فراخوان عمومی در بستر سامانه ستاد تدارکات الکترونیک دولت به پیمانکاران واجد شرایط واگذار نماید.

ردیف	موضوع مناقصه	مبلغ برآورد (ریال)	شماره مناقصه	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (ریال)	زمان بازگشایی پیشنهادات	گواهی صلاحیت مورد نیاز
۱	خرید، بارگیری، حمل، باراندازی و تحویل لوله‌های پلی اتیلن از قطر ۵۰ لغایت ۲۰۰ میلی متر بار ده فشاری ۶/اتمسفر	******	۸-۹۸	۲/۰۶۳/۰۰۰/۰۰۰	ساعت ۹ صبح ۱۳۹۸/۱۱/۱۲	مجوز دفتر سامانه‌های نوین آبیاری وزارت جهاد کشاورزی پایه B یا A

مدت اعتبار پیشنهاد: سه ماه شمسی بعد از آخرین مهلت تحویل پیشنهادها می باشد.
زمان، محل دریافت اسناد مناقصه و تسلیم پیشنهادات: متقاضیان می‌بایست عضو پایگاه ستاد تدارکات الکترونیک دولت بوده و از مورخ ۱۳۹۸/۱۰/۲۶ لغایت ۱۳۹۸/۱۰/۳۰ با مراجعه به آدرس www.setadiran.ir نسبت به دریافت اسناد مناقصه اقدام و اجرای فرایند را براساس شرایط مناقصه عمل‌نمایند.
مهلت ارائه پیشنهادات: ساعت ۲۳:۰۰ مورخ ۱۳۹۸/۱۱/۱۰ در بستر سامانه مذکور می‌باشد.
محل بازگشایی پیشنهادات: زاهدان، بلوار شهید مطهری، خیابان جهاد، ساختمان شماره ۲ سازمان جهادکشاورزی، اداره امور پیمانها و قراردادها می‌باشد و حضور نماینده پیشنهاد دهندگان در صورت داشتن معرفی نامه بلامانع است.
نحوه انتشار فراخوان: صفحات داخلی روزنامه جوان

سازمان جهاد کشاورزی استان سیستان و بلوچستان – اداره امور پیمانها و قراردادها
انتشار آگهی نوبت اول: ۱۳۹۸/۱۰/۲۶ - نوبت دوم: ۱۳۹۸/۱۰/۲۸